

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

30 iunie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul,
grefier

Ialanji Arina
Roscolotenco Regina

cu participarea:

procurorului

Novac Cristina

apărătorului

Cernolev Ion, Kușnir Mariana

a examinat în ședință de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui,

SORBU Pjotr, născut la *****, IDNP *****, originar din r-nul *****, s. *****, domiciliu înregistrat în mun. Chișinău, str. *****, cetățean al Republicii Moldova și al Estoniei, studii superioare, divorțat, persoane la întreținere nu are, director SRL "*****", nesupus militar, fără distincții, titluri speciale și grade de calificare, posedă limba de stat, nu a fost reținut sau arestat în prezenta cauză, fără antecedente penale,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. **190 alin. (4)** Cod Penal al R. Moldova,

Prezenta cauză se află în proces de examinare din data de 28 aprilie 2021, potrivit încheierii de numire a ședinței în urma *redistribuirii repetate*.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul Novac Cristina, a pledat pentru condamnarea inculpatului Sorbu Pjotr în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții ce țin de gestionarea bunurilor materiale și a mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

Apărătorul Cernolev Ion, în cadrul ședinței de judecată a reținut că vinovăția inculpatului Sorbu Pjotr nu s-a confirmat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal al R. Moldova, considerând că urmează a fi efectuată recalificarea infracțiunii din art. 190 alin. (4) Cod Penal în art. 190 alin. (1) Cod Penal, cu liberarea lui Sorbu Pjotr de răspundere penală în legătură cu suvenirea termenului de prescripție.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța

a c o n s t a t a t :

Prin rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire din 30 decembrie 2019, inculpatul **SORBU Pjotr**, este învinuit pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal.

În actul de sesizare și învinuire s-a reținut că Sorbu Pjotr, în perioada lunilor noiembrie 2012 - martie 2013, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și însușirea lor ulterioară, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, profitând de încrederea lui Guțu Dinu, prin înșelăciune și abuz de încredere, voalând această înșelăciune cu promisiunea de a realiza pește congelat, iar banii obținuți în urma vânzării îi va transmite ultimului, aflându-se pe teritoriul frigiderului amplasat pe str. Petricani 19/8, mun. Chișinău, ilicit a dobândit de la Guțu Dinu, pește congelat, pe care l-a realizat, iar banii obținuți în urma vânzării i-a însușit, folosindu-i în scopuri personale, cauzând părții vătămate Guțu Dinu o daună în proporții mari, în sumă totală de 90 000 lei.

Concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

I. Circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești

1.1. Inculpatul Sorbu Pjotr, în ședința de judecată nu a fost prezent, cauza fiind examinată în lipsa acestuia.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 aprilie 2018, inculpatul Sorbu Pjotr a fost anunțat în căutare. (f.d. 59, vol.II) În adresa instanței a parvenit informația despre intentarea dosarului de căutare nr. 2018020173. (f.d. 212, vol.I)

La caz instanța atestă și practica CtEDO în *cauza Colozza vs Italia*, potrivit căreia s-a stabilit posibilitatea, în anumite circumstanțe excepționale, de a admite ca un proces penal să se desfășoare în absența acuzatului sau a unei părți. Ar trebui, în acest caz, ca autoritățile, în pofida eforturilor lor, să fi fost incapabile să notifice persoanei interesate citația de înfățișare sau că această modalitate de a acționa să fi corespuns necesității unei administrări corecte a justiției. O parte poate renunța la dreptul său de a se prezenta la audiere, dar numai în cazul când o asemenea renunțare este stabilită fără echivoc și „este asigurat un minimum de garanții corespunzătoare gravității sale”. Tot în acest sens, Curtea Europeană a stabilit că în particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărută de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop. (cauza Medenica v. Elveția din 14 iunie 2001).

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de Procedură Penală instanța de judecată a decis examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului din motiv că acesta se ascunde de la prezentarea în instanță.

În ședința de judecată au fost date citirii declarațiile inculpatului depuse în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit, potrivit cărora acesta a indicat că vina nu o recunoaște și susține declarațiile făcute în calitate de bănuț, potrivit cărora a indicat că la începutul anului 2012 a făcut cunoștință cu Guțu Dinu. Ulterior, ei au început să colaboreze în domeniul comerțului. El, fiind reprezentant al firmei „O*****” din Estonia, realiza firmei lui Dinu Guțu - SRL „*****”, pește congelat în asortiment. O perioadă de timp, Guțu Dinu transfera banii pentru marfa primită, iar ulterior a încetat, acumulând datorii față de firma „O*****” în sumă totală de 38 000 euro. Ulterior, în baza contractului de cesiune de creanță, suma dată a trecut în beneficiul firmei „*****”, care îi aparține. În luna noiembrie 2013, a fost informat de către Guțu Dinu, că firma SRL „*****” are probleme financiare și i-a propus să fie angajat la firma acestuia în calitate de administrator, pentru că în acest mod va putea să-i recupereze datoriile existente. Primind acordul său, Guțu Dinu a activat în calitate de administrator al firmei SRL „*****” până la finele lunii decembrie 2013, când a depistat că Guțu Dinu i-a sustras și însușit ilegal marfă în sumă de 180 000 lei, urmare la ce acesta a fost concediat. Din acest motiv între dâșii au început neînțelegeri și pe faptul dat a depus plângere la IP Botanica, mun. Chișinău și în privința lui Guțu Dinu a fost pornită cauza penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal. Referitor la faptul că Guțu Dinu indică că el i-a însușit marfa – pește congelat, în sumă de 90 000 lei, a comunicat că nu corespunde realității, însă menționează că în toamna anului 2012 Guțu Dinu i-a spus că are o cantitate de marfă și anume, pește congelat în asortiment, pe care dorește să-1 vândă și i-a întrebat dacă acesta nu are realizatori. El a făcut legătură cu ***** , care vindea în hala SRL „*****”. Astfel, Dinu Guțu a transportat marfa sa în depozitul SRL „*****” și ***** a realizat marfa acestuia. Ulterior, ***** i-a transmis lui Sorbu Pjotr o parte din bani pentru marfa realizată, care la rândul său au fost transmiși lui Dinu Guțu, iar o parte din bani, cu acordul acestuia, au fost transmiși unei firme de transport, pentru serviciile prestate lui Dinu Guțu în legătură cu transportarea mărfii din Estonia. (f.d. 23, 86-87, vol.I)

1.2. În susținerea vinovăției inculpatului în comiterea faptei imputate *acuzatorul de stat* a prezentat spre cercetare următoarele probe:

1.3. Reieșind de prevederile art.art. 369, 371 alin. (1) pct.2) CPP, instanța de judecată a admis solicitarea acuzatorului de stat de a da citirii declarațiile părții vătămate **Guțu Dinu** date la urmărirea penală, în condițiile în care între subiectul vizat și inculpat au fost realizate confruntări, fiind imposibilă asigurarea prezenței acestuia.

Astfel, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate Guțu Dinu din 04 martie 2014, ultimul a declarat că activează în calitate de manager la SRL „DisvelcomPrim”, care are ca gen de activitate importul și comercializarea pe teritoriul Republicii Moldova a peștelui congelat. În anul 2010 a făcut cunoștință cu Pjotr Sorbu cu care erau în relații amicale. În perioada lunii noiembrie anul 2012, Pjotr Sorbu s-a adresat la dânsu cu rugămintea de a-i realiza 1 000 kg de pește congelat, comunicându-i că banii pentru marfa achiziționată îi va achita ulterior, fiindcă la acel moment avea

probleme financiare și a fost de acord cu propunerea lui Sorbu Pjotr, deoarece erau în relații amicale și avea încredere în el. Astfel în luna noiembrie 2012, data precisă nu și-o amintește, de la frigiderul firmei din str. Petricani 19/8 mun. Chișinău, i-a eliberat lui Pjotr Sorbu marfă - pește congelat în cantitate de 1000 kg, la preț de 14 500 lei, fără a întocmi careva facturi, fiindcă avea încredere deplină în Pjotr Sorbu. Tot atunci Pjotr Sorbu i-a comunicat că imediat ce va vinde marfa achiziționată îi va achita costul acesteia. Ulterior, în perioada lunilor decembrie 2012 - martie 2013, Pjotr Sorbu iarăși s-a adresat la dânsu cu aceeași rugămintă și anume să-i transmită pește congelat în volum mare, promițându-i că imediat ce vinde marfa îi va achita costul acesteia. Astfel că în perioada lunilor decembrie 2012 - martie 2013 de la frigiderul firmei din str. Petricani 19/8 mun. Chișinău, i-a eliberat lui Sorbu Pjotr marfa - pește congelat în cantitate de 5500 kg, urmând ca în scurt timp să-i achite marfa achiziționată. Menționează că până la momentul actual Sorbu Pjotr i-a achitat doar suma de 10800 lei, urmând să-i mai achite încă 90 000 lei, pe care până la momentul actual nu le-a achitat și se eschivează de a achita, iar telefonul mobil al acestuia este deconectat. A menționat că marfa i-a transmis-o ca persoană fizică, fiindcă suma restantă de 90 000 lei, pe care nu i-a achitat-o Sorbu Pjotr pentru marfă, el a achitat-o în casa firmei din mijloacele sale financiare, astfel că prejudiciul dat i-a fost cauzat ca persoană fizică. A menționat că ulterior s-a interesat de persoanele cărora Pjotr Sorbu le-a realizat marfa sa și ultimii i-au comunicat că i-au achitat lui Pjotr Sorbu banii pentru marfa primită, astfel că Sorbu Pjotr intenționează să se eschivează de el și nu dorește să-i achite banii pentru marfa primită. Marfa dată i-a transmis-o lui Pjotr Sorbu ca persoană fizică, fără a întocmi careva recipise sau facturi fiscale sau alte documente, fiindcă avea încredere deplină în Sorbu Pjotr. În urma acțiunilor sale ilicite Pjotr Sorbu i-a însușit prin escrocherie marfă – pește congelat (cap de somon, salaca întreagă și macrou cu cap) în sumă totală de 90 000 lei, cauzându-i o daună materială în proporții mari. (f.d. 9-10, vol.I)

Totodată, prin proces-verbal de audiere a părții vătămate Guțu Dinu din 27 martie 2014 (suplimentar), ultimul a susținut pe deplin depozițiile sale în calitate de parte vătămată cât și din procesul-verbal de confruntare realizat cu inculpatul Sorbu Pjotr. A menționat că marfa în cantitate de circa 7 000 kg, sub formă de pește congelat în asortiment (cap de somon, salaca congelată) transmisă lui Pjotr Sorbu, a procurat-o de la mai mulți furnizori din Republica Moldova, datele cărora nu-și aduce aminte fiindcă a trecut mult timp, marfa fiind procurată de el ca persoană fizică. A reținut că marfa era din străinătate, adică adusă din Estonia, Norvegia, Scoția, etc. La fel, a invocat că careva cecuri de procurare a mărfii nominalizate sau careva bonuri de plată nu a păstrat, posibil le-a aruncat la gunoi, fiindcă nu credea că îi vor trebui pe viitor. A reținut că marfa sus numită a transmis-o lui Pjotr Sorbu, fiindcă ultimul i-a spus că are o persoană care poate să o realizeze, convenind ca banii obținuți din vânzarea mărfii Pjotr Sorbu să-i transmită lui, însă ultimul până la momentul actual nu i-a transmis banii pentru marfă, astfel cauzându-i prejudiciul material în proporții mari, în sumă de 90 000 lei. A menționat că Pjotr Sorbu a transmis persoanei pe nume Nadejda suma de 10 800 lei, bani obținuți prin vânzarea mărfii și pretenții la suma dată nu are, însă Pjotr Sorbu urmează să-i achite suma de 90 000 lei. Notează că înțelegerea cu Pjotr Sorbu a fost verbală, fără a întocmi careva acte, fiindcă avea încredere deplină în Pjotr Sorbu. (f.d. 32, vol.I)

1.4. Martorul *****, fiind prezentă în cadrul ședinței de judecată din 13 aprilie 2022, a comunicat despre imposibilitatea prezentării ulterioare, pe motiv de sănătate și alte declarații cu excepția celor făcute anterior nu sunt, fiind întocmită și o cerere în acest sens. Reieșind din imposibilitatea audierii martorului în ședința de judecată, instanța a considerat posibilă citirea declarațiilor martorului ***** oferite judecătorului Lazari Sergiu, în cadrul ședinței din data de 10 iulie 2019, în prezența apărătorului Kușnir Mariana, ales de inculpat.

Astfel, martorul *****, în ședința de judecată din 10 iulie 2019, a comunicat cu inculpatul Sorbu Pjotr nu a lucrat și îl cunoaște sub un alt nume și familie și doar vizual. În perioada anului 2012 a activat în calitate de magaziner la SRL *****. Cunoaște că inculpatul Sorbu Pjotr și partea vătămată Guțu Dinu aveau o firmă prin care importau pește în Republica Moldova. La fel cunoaște că ultimul transport de pește adus în Moldova a fost depozitat în magazine și apoi a fost eliberat pentru realizare la indicația lui Guțu Dinu, însă nu ține minte cui a eliberat peștele. A reținut că când

primea marfa, se prezentau documentele corespunzătoare în care se indica calitatea mărfii. Menționează că în privința mărfii predate de Guțu Dinu au fost prezentate documente. A mai reținut că persoana care aducea marfa în depozit avea contract cu proprietarul frigiderului, iar contractul se încheie pe un termen de un an. Notează că la eliberarea peștelui, se predau documentele confirmative, fiind eliberat în baza facturii. Semnalează că a depus declarațiile la urmărirea penală, declarațiile corespund realității și le susține. (f.d. 100, vol.II)

1.4. *Instanța de judecată atestă că în calitate de martor în lista probelor de către partea acuzării a fost indicat ******, însă acuzatorul de stat a atestat posibilitatea continuării cercetării judecătorești în lipsa acesteia, ținând cont de imposibilitatea de a asigura prezența, din care considerente instanța de judecată nu poate da apreciere probei respective pe motiv că nu a fost cercetată în cadrul judecării cauzei.

II. Circumstanțe stabilite de instanță prin documentele și procesele verbale ale acțiunilor procesuale cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

- *Proces-verbal de ridicare și examinare din 21 octombrie 2014*, prin care au fost predate și ridicate de la martorul ***** trei registre de evidență a informațiilor ce țin de primirea și repartizarea produselor din pește congelat păstrate în depozitul-frigider al SRL "Delani Grand" date pentru perioada 12 iunie 2012-22 octombrie 2012, 23 octombrie 2012 – 04 martie 2013 și 05 martie 2013-17 iulie 2013 din care au fost ridicate copiile a următoarelor acte și anume: copia foii de titlu datat pentru perioada 12 iunie 2012-22 octombrie 2012; copia filei datată cu data de 22 octombrie 2012; copia foii de titlu datat pentru perioada 23 octombrie 2012 – 04 martie 2013; copia filei datată cu data de 06 noiembrie 2012; copia filei datată cu data de 20 decembrie 2012; copia filei datată cu data de 17 ianuarie 2013; copia filei datată cu data de 07 februarie 2013. (f.d. 108-119, vol. I)

- *Proces-verbal de confruntare din 25 martie 2014*, acțiunea procesuală efectuată între partea vătămată Guțu Dinu și bănuitul Sorbu Pjotr, prin care ultimul a comunicat că a primit de la realizatorul ***** banii din realizarea mărfii lui Guțu Dinu. Totodată, declarațiile sale partea vătămată Guțu Dinu le-a confirmat și în cadrul acestei acțiuni de urmărire penală. (f.d. 28-31, vol. I)

III. Argumentele părții acuzării.

3.1. În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a invocat declarațiile părții vătămate Guțu Dinu și martorului ***** , proces-verbal de ridicare și examinare din 21 octombrie 2014, proces-verbal de confruntare din 25 martie 2014, precum și alte materiale pe cauza penală.

IV. Argumentele părții apărării.

4.1. În susținerea poziției de apărare a inculpatului Sorbu Pjotr, s-a invocat dezacordul cu învinuirea înaintată din următoarele motive.

Reține că conform rechizitoriului, și a materialelor acumulate pe parcursul urmăririi penale și a cercetărilor judecătorești, apărarea are o altă încadrare juridică a faptelor inculpatului.

Astfel fiind audiat în calitate de bănuît, învinuit Sorbu Pjotr vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o.

După cercetarea tuturor probelor acuzării se constată că învinuirea adusă lui Sorbu Pjotr nu și-a regăsit confirmarea.

Astfel după cercetarea declarațiilor părții vătămate cât și a confruntării care a avut loc în cadrul urmăririi penale, toate alegațiile lui Dinu Guțu s-au axat la faptul, că la rugat pe Sorbu Pjotr să-1 ajute să vândă pește pentru o remunerare, iar banii obținuți pe urma vânzării peștelui urmau a fi transmiși lui Guțu Dinu, dar în realitate banii nu iau fost transmiși. Guțu Dinu pretinde de la Sorbu Pjotr suma de 90 000 lei, dar nu dispune de nici un document sau înscris că a dispus de o asemenea cantitate de pește, fără a demonstra prin careva înscrisuri de datorie pe care o pretinde de la Sorbu Pjotr.

Menționează că din declarațiile date în cadrul urmăririi penale cât și din acțiunile de urmărire penală acuzarea nu a probat prin nici o probă pertinentă faptul dispunerii lui Guțu Dinu a peștelui cât și transmiterea lui Sorbu Pjotr a peștelui pentru realizare.

Indică că în instanța de judecată a fost audiat un singur martor - ***** care face referință precum că Guțu Dinu ia transmis spre păstrare pește la întreprinderii frigider „D*****”, astfel martorul ***** a menționat că a primit marfă spre păstrare de la Guțu Dinu în baza facturii la fel și la eliberarea mărfii s-a eliberat factură.

Potrivit probatoriului administrat în cadrul urmăririi penale, Guțu Dinu menționează că nu a avut nici o factură, cec ca să probeze proveniența mărfii deoarece la aruncat la gunoi, iar pe de altă parte spune că ia transmis depozitarului ***** spre păstrare, la care martorul ***** menționează că toată marfa care o primește la depozit întocmește factură la fel și la eliberare.

Astfel consideră declarațiile părții vătămate Guțu Dinu dubioase, prin care ultimul declară că a fost pătimit de către Sorbu Pjotr care potrivit învinuirii aduse a dobândit ilicit bunuri - pește de la el, prin abuz și încredere, la prejudiciat cu o sumă considerabil de mare.

Totodată, apărarea reține că vinovăția inculpatului Sorbu Pjotr nu s-a confirmat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod Penal, menționând că suntem în prezența unei infracțiuni prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal.

Explică că Sorbu Pjotr este învinuit precum că în perioada lunii noiembrie 2012-martie 2013, aflându-se pe teritoriu frigiderului din str.Petricani prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit de la Guțu Dinu marfă sub formă de pește congelat în sumă de 90 000 cauzându-i ultimului o daună materială în proporții mari.

În acest context precizează că infracțiunea de escrocherie a fost comisă de către inculpat pe parcursul anului noiembrie 2012-martie 2013. Concomitent, potrivit modificărilor operate în dispoziția normei art. 126 alin. (1) Cod penal prin art. I pct. 3 al Legii nr. 207 din 29 iulie 2016 cu privire la modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare la 28 octombrie 2016, aceasta are următorul cuprins:„(1) Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Ținând cont de reglementările art. 126 alin. (1) Cod penal, în vigoare din 28 octombrie 2016 în coraport cu circumstanțele cauzei (timpul comiterii infracțiunii) proporții mari constituie 90 000 lei, iar proporții deosebit de mari constituie 180 000 lei. Totodată, inculpatul este învinuit în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, deci, s-a conchis că valoarea bunurilor sustrase de către inculpat constituie daune considerabile.

Având în vedere raționamentele expuse mai sus, consideră necesar de a reîncadra juridic fapta incriminată inculpatului pe episoadele de sustragere a averii, deoarece aceasta nu întrunește elementele constitutive ale componenței prevăzute la art. 190 alin (4) Cod penal, dar elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute la art.190 alin. (1) CP (potrivit modificărilor survenite la 26 iulie 2016, în vigoare la 07 noiembrie 2016).

În asemenea circumstanțe, apărarea consideră a fi efectuată recalificarea infracțiunii în privința inculpatului Sorbu Pjotr din art.190 alin (4) Cod penal în art.190 alin (1) Cod penal, cu liberarea lui Sorbu Pjotr de răspundere penală în legătură cu survenirea termenului de prescripție.

V. Aprecierii instanței.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Analizând probele menționate în cumul cu materialele administrate instanța de judecată a ajuns la concluzia de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Sorbu Pjotr din următoarele considerente:

În rezultatul examinării cauzei penale în instanța de judecată, învinuirea înaintată inculpatului Sorbu Pjotr, nu și-a găsit confirmarea, ba din contra, analiza probelor admisibile, concludente, pertinente, utile și administrate nemijlocit în ședința de judecată dovedesc nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța ține cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 30 decembrie 2019, acțiunile lui Sorbu Pjotr, au fost încadrate potrivit art. 190 alin. (4) Cod penal al Republicii Moldova, escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința calităților substanțiale ale părților, fiind determinată de un comportament dolosiv, care a produs daune în proporții mari. (f.d.35, V-II)

Instanța de judecată remarcă că, la originea procesului penal în cauză a stat plîngerea lui Guțu Dinu, prin care roagă organele de poliție să-l atragă la răspundere pe Sorbu Pjotr, care în perioada noiembrie 2012-martie 2013, profitînd de încrederea sa a dobîndit de la el peste congelat cu promisiunea realizării acestuia și transmiterea ulterioară a banilor, obligație ce nu a fost onorată de inculpat, prin ce i-a cauzat o daună în proporții mari în sumă de 90 000 lei.

Ca urmare analizei probelor cercetate în ședința de judecată și a declarațiilor participanților la proces, instanța de judecată reține că, versiunea înaintată de acuzatorul de stat, este însoțită de multe neconcordanțe.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prisma prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și colaborării lor, instanța ajunge la concluzia că probele date nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Sorbu Pjotr.

În acest context, instanța reține că *obiectul juridic* al infracțiunii are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Totodată, instanța menționează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, se manifestă prin: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni) – a) acțiunea principală, care constă în dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

De asemenea, acțiunea adiacentă se exprimă prin: 1) inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate; 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic); încheierea actului juridic

nul sau anulabil a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia dintre părțile la acest act.

Instanța de judecată observă că „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean” conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității. Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un act juridic nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului.

În esență, linia de demarcație dintre infracțiunea de escrocherie și încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Instanța punctează că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile sau, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exceda limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

În contextul celor expuse, instanța de judecată apreciază că, în speță, probele administrate în cadrul urmăririi penale și ulterior examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu demonstrează vinovăția lui Sorbu Pjotr în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, în acțiunile inculpatului nu s-a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

În același context, instanța ține să evidențieze că delimitarea infracțiunii de escrocherie față de încălcarea unor relații civile este subsecventă prezenței sau lipsei scopului de cupiditate la momentul asumării obligațiilor, iar primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Totodată, alături de alte circumstanțe, intenția făptuitorului se demonstrează prin: situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului.

Potrivit rechizitoriului, inculpatului Sorbu Pjotr i se impută faptul că a indus în eroare partea vătămată Guțu Dinu, astfel, instanța reține că, acțiunea adiacentă de inducere în eroare trebuie să îndeplinească următoarele condiții: 1) să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate; 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la: natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic).

La caz instanța de judecată atestă că în perioada de timp 2012-2013 între inculpatul Sorbu Pjotr și partea vătămată Guțu Dinu, existau relații de afaceri și anume în urma acestora partea vătămată i-a transmis lui Sorbu Pjotr pește congelat anume pentru a fi realizat, acțiuni ce și au fost realizate în prezenta speță, astfel învinuirea acuzatorului de stat precum că inculpatul a prezentat ca adevărată promisiunea de a rerealiza pește congelat poartă un caracter formal.

Mai mult ca atât în urma analizei procesului verbal de confruntare s-a stabilit că Sorbu Pjotr în urma peștelui congelat realizat a transmis părții vătămate o sumă în mărime de 10 800 lei, fapt

confirmat de acesta (f.d.28 verso), iar restul sumei a fost reținută în contul unei datorii avute de Guțu Dinu față de el.

Așadar, la caz, instanța atestă că, inculpatul Sorbu Pjotr nu a realizat nici una din modalitățile normative de inducere în eroare a părții vătămate, or, inculpatul nu a prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă și nici nu a prezentat ca mincinoasă o faptă adevărată, contrar celor invocate în rechizitoriu, din moment ce a fost o înțelegere comună referitor la comercializarea peștelui.

Prin urmare, în speță, instanța constată că, faptele cu care a fost sesizată prin rechizitoriu, nu au relevanță penală, deoarece între inculpat pe de o parte și partea vătămată, pe de altă parte, se atestă existența unor relații de ordin civil, manifestate prin nerespectarea și încălcarea condițiilor asumate, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.

În asemenea circumstanțe, instanța ține să remarce că în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea principală, de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, precum și acțiunea adiacentă, inducerea în eroare, or, din probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, se conchide că, inculpatul Sorbu Pjotr, a restituit o parte din mijloacele bănești obținute în urma comercializării peștelui congelat, iar o altă parte a reținut-o în contul unei alte datorii existente din partea lui Guțu Dinu față de el. Mai mult ca atât se atestă că ambele părți din start au convenit transmiterea peștelui congelat pentru comercializare. În acest context, instanța consideră că acuzarea nu a probat în acțiunile inculpatului Sorbu Pjotr nici prezența indicelui calificativ – comportamentul dolosiv și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, or instanța reiterează că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod Penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special, și anume a scopului de cupiditate. În cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Așadar, la caz, instanța consideră că prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, de comiterea infracțiunii imputate acestuia, or, instanța constată cu certitudinea lipsa a careva probe ce ar confirma că inculpatul a urmărit scopul dobândirii ilicite, a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului.

În acest caz, instanța nu a identificat faptul că inculpatul ar fi avut de la bun început intenția de a însuși suma obținută în urma realizării peștelui congelat primit de la partea vătămată, din moment ce a transmis acestuia și o parte din bani, așa cum susține acuzarea.

Conform art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în

instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea Căpean vs. Belgia din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Demonstrarea faptului că Sorbu Pjotr a comis infracțiunea de escrocherie, este în sarcina organului de urmărire penală, care după cum s-a remarcat nu a probat acest fapt.

Aceste circumstanțe, combinate cu lipsa probelor concludente în confirmarea învinuirii aduse inculpaților, coroborate cu art. 8 CPP, care prevede că instanța judecătorească interpretează toate dubiile în probarea învinuirii, în favoarea inculpaților– impun necesitatea achitării inculpatului Sorbu Pjotr.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de judecată a reieșit din faptul că potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 6 par. 2 din CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În cauza John Murray vs Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Este de menționat că în fiecare caz urmează să se verifice dacă probele acuzării sunt suficient de serioase pentru a cere un răspuns din partea acuzatului. Un tribunal național nu poate conchide asupra vinovăției inculpatului doar din motiv că acesta tace. Absența unor explicații plauzibile (din partea inculpatului), poate permite formarea unei concluzii logice că nu există o altă explicație posibilă decât că inculpatul este culpabil, doar în cazul în care probele acuzării sunt suficient de serioase încât „cer” o explicație plauzibilă din partea acuzatului, iar acesta nu o poate da sau refuză să o facă. Din contra în cazul în care acuzatorul de stat nu a identificat probe suficient de serioase pentru a „cere” un răspuns, absența explicațiilor nu poate determina o concluzie de culpabilitate.

Dezvoltând aceste principii în cauza Telfner vs Austria (cererea nr. 33501/96 hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare.

La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care prin aceeași hotărâre a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 din Convenție.

Instanța de judecată, luând în calcul probele cercetate, precum și pornind de la principiile enunțate anterior, reiterează că nici o probă din cele cercetate nu demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că, inculpatul Sorbu Pjotr l-a indus în eroare pe Guțu Dinu și prin comportamentul dolosiv a dobândit de la acesta careva bunuri.

În viziunea instanței de judecată, neelucidarea circumstanțelor faptele enunțate anterior, în tandem cu lipsa unor probe că anume inculpatul Sorbu Pjotr, ar fi comis infracțiunea de escrocherie în circumstanțele menționate de partea acuzării, împiedică formularea unei concluzii referitoare la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii care îi este incriminată și anume cea stabilită de art. 190 alin. (4) Cod Penal al RM, or, probele administrate în această cauză, nu demonstrează acest fapt.

În aceste circumstanțe, din motiv că nu a fost demonstrat că Sorbu Pjotr ar fi comis fapta incriminată de art.190 alin.(4) Cod Penal al RM, cu referire la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră că inculpatul Sorbu Pjotr urmează a fi achitat pe învinuirea care i se aduce privind săvârșirea infracțiunii stabilite de art. 190 alin.(4) Cod Penal pe motivul că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

La caz instanța de judecată reține prevederile art. 387 alin. (2) pct.2) Cod de procedură penală, potrivit cărora în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, respectiv instanța va lăsa acțiunea civilă fără soluționare, potrivit cererii depuse de partea vătămată (f.d.13, vol.I).

Conform prevederilor art.art.389-395 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

D i s p u n e :

SORBU Pjotr învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova se achită din motivul că *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

Potrivit dispoziției art. 390 alin. (3) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Măsuri preventive sau alte măsuri procesuale de constrângere, pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, în privința lui **Sorbu Pjotr** nu au fost aplicate.

Se anulează măsura de anunțare în căutare a lui Sorbu Pjotr și încetează dosarul de căutare nr. 2018020173, în privința lui Sorbu Pjotr din moment ce sentința va deveni definitivă și executorie.

Acțiunea civilă a părții civile **Guțu Dinu**, conform art. 387 alin. (2) Cod de Procedură Penală, se lasă fără soluționare.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței
judecător

Ialanji Arina

Copia corespunde originalului

Hotărârea a devenit definitivă (executorie) la „_____” _____
Judecător

Ialanji Arina